

§ 43. България при наследниците на Иоанна II-го Асѣня.

Слѣдъ смъртъта (1241) на славния този българскый царь-самодържець, политическыйтъ животъ на България зѣ друга посока : тя са изложи на междуособицы, които я и разслабихъ крайно. Младѣтъ еще Иоанновы наследники, *Каломанъ I* (до 1245) и *Михаилъ* (до 1257), на търновскыя престолъ са поевихъ като сѣньки посреда особичѣтъ и буйныя духъ на боѣрытъ.

Каломанъ былъ 12-годишенъ когато наследилъ баща си, и за туй не е можилъ много време да царува ; четири години послѣ го пристигна смъртъ. Някои грѣцкы историцы увѣрявать, че той станалъ жертва на лукавшината на придворнытъ, които го уморили съ отрова. А нареченъ былъ *Каломанъ* съ името на Маджерскытъ царѣ, защото е роденъ отъ Марія, дъщеря на Андрея, Унгарскый краль, за която баща му са былъ оженилъ по този случай : Когато Андрей са вращалъ отъ Ерусалимскый походъ и минувалъ прѣзъ България, Асѣнь го задържалъ при себе си и не го пусналъ до като му не обрѣкълъ и далъ дъщеря си за жена. Отъ нея Асѣнь, освѣнь *Каломана*, ималъ еще единъ сынъ, който умрѣлъ съ майка си на 1237, и двѣ дъщери — *Елена* и *Еама*⁽¹⁸⁾.

Като умрѣла Марія, Асѣнь са вѣнчалъ съ Ирина, дъщеря на кнезь Тодора-Ангела Епирскаго, отъ която са родилъ *Михаилъ*. И той като брата си, еще дѣте сѣднѣ на прѣстола (1246) подъ регенството на майка си. Наскоро тогазъ Императоръ Иоаннъ-Ватацій обѣвява бой на българ. царь и много градове и

(18) Тѣзи Елена была дадена на Ватаѣева сынъ, Тодора Ласкаря ; а за Еамара, Исторіята нищо не споменува.